

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér” rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

György Jakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetési, hirdetmények, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

A társadalom egyik betegsége.

Kézdi-Vásárhely, 1885. febr. 5.

A mai civilizált társadalomnak van egy ragályos betegsége, mely nagyon sokszor vészes, sőt halálos kimenetelű. Ezen betegség a társadalmi életnek egyik kórtünete, melyet a civilizált világ nyelvén „fényűzés”-nek, „luxus”-nak neveznek. A mai megfinomodott izlés követelte kényelem kinövése ez, mely az utóbbi időben különösen annyira lábra kapott, hogy félni lehet attól, hogy ma-holnap társadalmunk középosztályának ez fogja sirját megásni.

Mi, mint a vidéki sajtónak szerény munkásai, kötelességünket teljesítjük akkor, a midőn a fővárosi lapok közül a „Nemzet” ez irányban való felszólalása után hozzájárulunk ama kívánsághoz, hogy a magyar társadalmat még idejekorán figyelmeztessük a fényűzésből származható zavarokra, különösen pedig ama jelenségekre, mely a bálfi fényűzésekkel mai napság üzetik.

A „Nemzet” éppen a bálfi fényűzések ellen kel ki s nagyon okolt megrovásban részesíti azokat az újságokat, melyek a bálfi tudósításokban a fősúlyt nem a bál sikerére avagy az egyszerű s fesztelen szórakozás eredményére fektetik, hanem ezek helyett részletezett fényes toillettek leírásával közvetlen versenyre hívja fel a hiuság iránt nagyon is fogékony női nemet.

De idézzük szó szerint a „Nemzet” szavait, mert hiszen ennél találóbban visszaadni a mai helyzetet alig lehet.

Azok közé nem tartozunk, — mondja a nevezet lap — kik minden fényűzés-

nek elvi ellenségei volnánk. Jól tudjuk, hogy minden nagy kulturális haladás a szükségletek bővülésében áll s hogy ép azért minden nagy társadalmi átalakulás fokozottabb kiadásokkal jelentkezik. De, hogy e fokozottabb költségek helyeseltetők legyen, arra szükséges, hogy a szükségletek is, melyek fedezésére irányulnak, maguk is helyesek legyenek. Minden olyan költségek fokozása, mely egészségünk nagyobb gondozásában, szellemi és erkölcsi igényeink teljesebb kielégítésében nyilvánul, helyes és üdvös, mert az igen fokozza egyszersmind az ember munkaképességét, vagyonszerző erejét. De azon költségek fokozása, melyek csak az emberi hiuság legselejtebb fajtájának élesztésére szolgálnak, melyek az ember nemesebb szükségleteivel semmi legtávolabbi összefüggésben nem állanak, az ilyen költségek fokozása kétszeresen káros, mert egyrészt fölemelteti az emberi szorgalom által termelt értékeket és a mellett nem hogy élesztené, hanem megtámadja magát a munkaképességet is. Nézzük csak az olyan családapa helyzetét, a ki a mai viszonyok között 2—3 leányát vezet bálokba. Középvagyoni családok gyermekei a mesterségesen felesigázott igények mellett 2—3 száz forintot alul nem is kapnak már többé ruhát, melyben nyilvános mulatságokon megjelenhetnének. Egy-két ilyen multság elég arra, hogy az apa jövedelmének felét elnyelje. S ha annyit hallunk szerencsétlen családi életről, defraudációról (csalás) és öngyilkosságról, akkor azokban nagy részt kell tulajdonitanunk a hiuság azon mesterséges felesigázásának, a

melytől hirlapjainkat az újabb időben teljesen föl nem menthetjük.

Lábra kapott a sajtóban csakugyan az érdekesség-hajhászat. Minél több szenzációs hírrel van megrakva a hirlap farsangon minél teljesebb névsorát közli valamelyik a jelenvolt szépségeknek s minél hibebe divattudósítást írhat a toillettek részleteiről: annál „érdekesebb” a hirlap és annál kapósabbak hiriei. A közönség rá volt szoktatva, az emberi hiuságnak oltárt gyújtott a sajtó: mi sem tehetünk egyebet, usztunk az árral. Ideje volt már a sajtó ezen tömjenezése ellen szót emelni. Ha a bálfi fényűzéseknek elejét akarjuk venni, csakis így, társadalmi uton tehetjük azt. A sajtónak szép feladata van ezen a téren is: készséggel közremunkálunk magunk is.

Ezt tennünk pedig annyival inkább kötelességünk, mert a vidék fényűzése rohamos fejlődésnek indult. Csak egy kis város vagy központibb fekvésű nagyobb község bálját nézze meg valaki: az okolatlan pazarlás és a „fenn a zernyő, nincsen kas” élőképei a maguk nevétséges valóságukban igazolni fogják a sajtó fölháborodását. Kevesebb fényűzéssel, több egyszerűséggel és nagyobb izléssel éppen oly csinosan lehet öltözködni, mintha két bálfi ruhára a család összes évi keresményét felezicizmázzuk.

Igy ír a „Nemzet” a bálfi fényűzésről s az abból származható bajokról.

E bajon mindenesetre első sorban a társadalom van hivatva segíteni, ha tudni illik felhagyni ama okolatlan és mondhatni félszeg követelésével, hogy minden bálba menőnek öltöztetést nem a pazar

fény dicsőítésében és a látványos kiállításban részesíti, hanem mintegy éreztetni az ily fényűzővel a mellőzést; az egyszerű csinoságot pedig nagyobb figyelemre méltatja.

Segíthet e bajon továbbá maga a sajtó is, mely kerüljön minden olyan körülmény felemlítését és vulgárisá tételét, a melylyel az emberi hiuságnak hízlegelni lehet. Kerülje a sajtó bálfi tudósításaiban különösen az eddig lábrakapott ferde szokást, hogy a bálban megjelent gyenge nemnek öltöztetést ne vegye bírálat alá, s különösen a fényűzőkkel szemben ne használjon olyan hangot, mely hiuságuknak fokozását célozza, szóval ne bocsátkozzék a részletekbe. Mert ha a társadalom és a sajtó sujtó bírálatával, illetőleg mellőzésével ad kifejezést a fényűzésből származható következményeknek, még elejét lehet venni a már inficiált társadalom e bajának.

Gy—i l—n.

Csikmegyéből.

Az 1885. évi budapesti országos kiállításra küldendő tárgyak folyó évi január hó 30-án voltak a csikszeredai polgári leányiskola helyiségében kiállítva.

A megyebeli régiség-gyűjtemény a zene-teremben volt elhelyezve, mely közül különösen magára vonta a nagy számban megjelent közönség figyelmét: a csiksomlyói szent-ferencz-rendi zárda tulajdonát képező 32 darab különböző himzett tárgy; többféle régi székely himzés; a mostan oly igen keresett festékes szőnyegek és többféle csergék; 48 darab különféle alaku bokáj és egy 1760-beli cserép pohár. Ugyanítt volt látható 1 pár függöny szubrika és kereszttétessel varrva, mely remek munkát Lázár Domokosné sajátkezűleg készített. Továbbá:

A „Székelyföld” tárczája.

A távolból.

(Levél Üdvöskézhez.)

Irta: D. Géza.

Talán így is kezdetem:

Ki messze, mesze vagy, kinek szívében már a szerelem oltára más imádóra vár...

Ha oly hosszú ideig válaszolatlanul felejtik az ember levélét, akkor alapos ok van rá ily gondolkozni, plane ilyen csapodár világban, mint a minőben élünk, nem is számítva hozzá, hogy farsangban vagyunk, hol a sima parquetten minden lépés bizonytalan, nem tudhatni, mikor bonyolódik bele az ember egy ártatlan szerelmi hálót kivetett szálaiba; mert az tudvalevő dolog, hogy minden kis lány azon elhatározással megy az „első bálba”, hogy magának ott okvetlenül udvarlót szerezzen; a kik pedig másodszor, sőt harmadikszor mennek, bizony talán azok közt sincs egy is, ki azért menne oda, hogy ne szerezzen.

A ki pedig megtalálta a maga „ő-jét”, annak napjai telnek boldogan, édesen, mert

hisz nem a legedesebb emlékek fűzik-e mind-n ajkát első szerelmük napjaihoz?

Legkényesebbek a farsangi napok azokra, kiket a körülmények egymástól távol tartanak; a báltermek ragyogó csillárai, a zene varázshangjai gyakran örökre elfeledtetik a kis lánnyal távol levő „ő-jét”; mert helyettes rendesen nagy számban van, kiknek előzőkenysége mellett a tied — annyival is inkább, mert távol vagy — egészen elenyészik, úgy, hogy végre a kis lány „egyed gondolt” s elfeledt!

Az ilyen távol levő udvarlóknak rendesen nyolcozvan százaléka esatát veszve tér vissza, daczára annak, hogy leveleikkel gyakran fölkeresik egymást.

Ügyes, elismerésre méltó taktikával viszi keresztül az egész ártatlannak látszó leányka hadi tervét.

Eltávozásod után az első hetekben zugalódik, rosznak nevez, hogy egy héten csak egyszer írsz; panaszkodik, hogy keveset gondolsz rá, míg ő szüntelen veled tépelődik; nincs is nyugta elutazásod óta; leveledre 3—4 nap alatt rendesen válaszol a legedesebb szavakban és a végén cik-czak vonásokkal kér, hogy írj hamar.

A második hónap végén már ritkábban ír, nem hánnya szemedre, ha esetleg későre válaszolsz; megemlíti, hogy itt és itt, ezen a táncmulatságon vagy fillérestélyen pompásan mulatott, sok fiatal emberrel ismerkedett meg; sajnálja, hogy ott nem voltál, sok ismerősséddel találkozhattál volna stb. stb.

A harmadik és negyedik hónapban csak minden három hétben egyszer ír egy félív levélpapíron; elmondja, hogy rest levélíró lett, sokat kell gaddaszonykodnia, mert a mama nagyon el van foglalva (hogy mivel, azt nem írja); levele végén megemlíti, hogy a múlt héten jött X. jogász N.-ről; kedves fiatal ember, jó zenész, kellemes társalgó és kitűnő táncos, egy szóval tetszik s e mellett árva szegény!

Kér, hogy ne haragudj érte, hogy ily módon ír róla; megvallja, hogy ezt jobban szereti, mint a többi régiéket, de ezt sem „ügy”, mint téged, hanem csak „ügy”!!!

Már aztán tőled tüss, hogy mint magyarázod meg magadnak azt a két „ügy”-ot; leírásában, az igaz, tesz különbséget, a menyinyben az első fölé semmi vonást sem tesz, hanem a második fölé éppen kétszer akkora, mint a rendes.

Minél távolabb telnek a hónapok, annál inkább veszed észre levelein, hogy valami olyan „szemkiszuro”-féle az egész, míg eztán egy szép reggel valamelyik ismerősdőtől újságképen hallod, hogy:

— Megy férjhez X-hez!

Kiméletből elhallgatja nevét s te bámulva kérd:

— Ugyan ki? — mire ő félgunyosan mosolyogva mondja, hogy:

— Hát... izé... ma nem jut eszembe a neve. Szervusz! majd máskor megmondom — és szalad tőled; nem gondolta, hogy ennyire bekötött szemű légy.

Hjah! így van ez, hölgyeim! (Bocsánat és tisztelet a kivételeknek.) Így tettek önök sokakkal! Így fognak tenni ezután is még többel, s így jártam hajdanában jó magam is!...

Vajjon, aranyos Üdvöském, nem fogsz-e így tenni velem? Vagy talán örökre megmaradsz az én kicsiny Üdvöskémnek?!... Vagy talán már minden elfeledve régen?!

több darab újabb himzés Pap Domokosné és Arnd Ernőnél.

A szövődében ki voltak állítva a szövődében tanuló székely leányok által szőtt és himzett szőttemények, u. m. festékek, kátrinczák, törölközők, szőttesek, asztalneműek, függöny-kelmék stb.

A közönség általában dicsérőleg nyilatkozott a szép s egyenlően szőtt és nagy részben különböző öltéssel, u. m. Holbein-Technik és dupla keresztöltés — mindkét varrásnak egyenlő színe és fonaka — kivarrott munkákról. Meglepő volt a többiek között 1 pár függöny bordó berlini és arany fonállal, dupla keresztöltéssel varrva.

A szőttemény, valamint a kivarráson a színösszeállítás szép, jó és összhangzó izlésről, a varrás pedig nagy kézügyességről tanuskodik.

Ezért az érdem első sorban öv. Gál Károlyné szövészeti felügyelőt, továbbá Azbé Mari szövészeti segédtanítót és Bauer Vilmos szövészeti művezetőt illeti, mit mi is szívesen és örömmel elismerünk.

A polgári leányiskola növendékei által készített munkák az ipar- vagyis a III. osztályban voltak kiállítva, melyek közül következőket jegyeztük fel:

2 darab mintakönyv 1. az I. és II. osztály, és 2. a III. és IV. osztály növendékei által készített mintákból, melyekben fokozatosan fel van tüntetve a miniszteri terv szerint a munkatanítás menete (tekintettel a helyi viszonyokra). Az I. mintakönyv tartalmaz: horgolás, tömött kótés, betűjegyzés (merk-elés), különböző tapisszerű öltés, likasos kótés, rékli, fejkötő és harisnya, bogzás, fehérnemű-himzés és szalmafonás.

A 2. mintakönyvben már sokkal szebb, finomabb munkákat láttunk, u. m. különböző reczetöltés, velencei himzés, Richelieu-himzés, csipkevetés (klöppel), a fehér varrást kicsinyített alakban, a szükséges fehérneműkből egy-egy darabot, keretminták, subrika, tulle anglaise áthuzást, a ruha- és fehérneműek szabásmintáit és szerkesztési módjának leírását, egy kisebbített női ruhát.

A kiállított tárgyak közül különösen megemlíthetjük a méltónak találjuk:

1 darab, az intézetben szőtt szürke vászon asztalterítőt, melyet különböző szín cordonet selyem és arany fonállal, többféle régi vászonöltéssel hímiztek: Barra Ilka, Császár Jolán és Fejér Róza.

1 krémszín asztalfutó, színes cordonet selyemmel, dupla keresztöltéssel varrva, horgolt csipkével; készítették: Novotni Mariska r. tanítónő, Nagy Leontin zene-tanítónő és Szász Róza I. o. növendék.

1 krémszín belépő, keretmunka; készítettek: Császár Jolán és Fejér Róza.

1 fehér kendő, keretmunka; készítettek: Fejér Ilka, Nagy Ida, Petres Vilma és Pototzky Irma.

1 fehér tulle anglaise asztalterítő és függöny; készítettek: Barra Irma, Dájbukát Róza és Miklós Róza.

1 capic párna, subrika munka; készítette: Keszler Mari.

2 női ing fehér himzéssel; készítette: Császár Jolán és Fejér Róza.

2 törölköző, egyik dupla keresztöltéssel; készítettek: Petres Vilma és Pototzky Irma; másik Holbein-Technik öltéssel; készítettek: Császár Teréz és Dezső Emma.

1 pár szürke függöny, Holbein-Technik öltéssel kivarrva, készítettek Déer Mari, Dájbukát Róza, Gál Etel, Hahn Amália és Miklós Róza.

1 kredencz és tálcza takaró, keresztöltés és tapló-munka, készítette Barra Ilka.

1 diván párna bíbor-selyemből, gyönyörű taplóvirág díszítéssel, készítette Reviczky Péterné r. tanítónő.

Általánosan megragadta a figyelmet egy selyem ripsből készült nemzeti lobogó, melynek egyik oldalán a fehér mezőben Csikme-gye címere van valódi arany és színes selyemfonállal lapos, töltés és renaissance öltéssel, másik oldalán „A csikmegyei polgári leányiskola 1880.” felirat aranyfonállal művésziessen hímizve.

Ezen gyönyörű és díszes lobogónak elkészítésén huzamosabb időig és sokszor későjéig dolgoztak, Reviczky Péterné r. munkatanítónő segítségével és vezetésével, a czipimeren; Császár Jolán és Fejér Róza, a feliraton Barra Ilka Nagy Ida, Pauer Irma és Petres Vilma. Reviczky Péterné fáradhatlan, kitartó és buzgó munkája után méltán örvendhet a sikernek s megnyugvással nézhet a kiállítás elé, hol bizonyára diadalt, dicséretet és elismerést fog aratni a vezetés alatt készült sok szép munka.

Diadalt fog aratni a csikmegyei polgári leányiskola!

Nem tehetünk róla, sőt a legnagyobb mértékben örvendünk azon, hogy midőn iskoláinkról általánosan, de különösen a polgári leányiskoláról van szó, mindig csak dicsérettel és teljes elismeréssel kell szólnunk.

Büszkék is lehetünk! mert olyan iskolák, olyan felső-leányiskola, mint a csikmegyei, melynek tanítónői, élén özveggy Lakatos Jánosné igazgatóval, oly anyira hivatásuk magaslatán állanak, nem sok van.

Köszönet és teljes elismerés ezért a megye törvényhatóságának és ennek élén álló intézőknek, kik mindig készségesen és fáradhatatlanul működtek megyénk köznevelési, társadalmi és közgazdasági érdekeinek előmozdításán, fejlesztésén.

—cz —gy.

Emlékezés Eötvös Józsefről.

(A kézdivásárhelyi felső népiskola tanító-testülete által folyó hó 2-án rendezett emlékművelény elmondotta Erdélyi Károly igazgató.)

Ma van évfordulója báró Eötvös József halálának. Ma tizennégy éve hunyta le örökre szemét a nagy férfi, kinek ravatala körül egy ország népe állott gyászba borulva. És e gyászra volt is ok; mert báró Eötvös Józsefnek elhunytával pótolhatlan veszteség sújtotta hazánkat, hazai társadalmunk minden rétegét, de főleg a népnevelés ügyét. Igen, habozás nélkül kimondhatom, hogy báró Eötvös József halálával a legérzékenyebb csapás a hazai népiszkolákat és azok munkássáit, minket tanítókat sújtott. E körülmény előttünk, felnőttek előtt, a kik tudjuk, hogy ki volt Eötvös József, s a kik — legalább részben — tanúi voltunk az ő áldásdus működésének, nem szorul magyarázatra; de ti is meg fogjátok érteni, kedves gyermekek, ha elmondom, hogy hazánkban a népnevelés-ügyet Eötvös József teremtetta meg. Ő előtte a népnevelés-ügy alig létezett, vagy ha létezett is, csak mostoha gyermeke volt a hazának, valamint mostoha gyermekei voltak a tanítók is úgy anyagi, mint szellemi tekintetben. Eötvösnek hatalmas szelleme ébresztette fel a téren a haladás szunyado nemtőjét; az ő lángelke és fáradhatlan munkássága eredményezte azt, hogy a haza sorsát intéző férfiak érezni és belátni kezdték a népnevelés ügyének szükségét és fontosságát. Ő alatta született meg e jelszó: „Népnevelés! jöjjön el a te országod!” Az ő elvülhetlen érdeme az, hogy a népiszkola és ennek munkái lassankint elfoglalni kezdték az őket megillető tisztességes helyet a társadalomban. Egy szóval nevezhetjük Eötvös Józsefet a magyar haza első és legnagyobb nevelőjének s a népnevelés-ügyet az ő édes gyermekének. Fájdalom! e gyermek még csecsemő korában árvaságra jutott a nagy férfi kora halálával és így nem jutott neki az a szerencse osztályrésze, hogy a kiváló szellem atyai gondozása és védő szárnyai alatt fejlődhetett és megizmosodhatott volna. Ezért vesztett Eötvösben a népnevelés-ügy és a tanítás leg többet; ezért legnagyobb a mi gyászunk s ezért kell, hogy első sorban mi örizzük kegyelettel emlékeztetve annak a nagy férfinak, kit egész nemzetünk megsiratótt, s ki egész életét a hazának szentelve, oly sokat és önzetlenül fáradozott a népnevelés-ügy megteremtésének és ez által a magyar állam ujjaalkotásának nagy munkájában.

Mondanom sem kell talán, miszerint ez alkalommal éppen ama magaslatos célhoz jutott itt össze bennünket, hogy ünnepet szenteljünk nagy hazánkfiának, s hogy megem-

lékezzünk arról, miszerint nem elég csak bámulnunk az ő szellemének nagyságát és nemességét, hanem e mellett kötelesség is néz reánk, és ez az, hogy teljes erőnkkel ügyekezünk megvalósításához járulni az általa kitűzött hazafias célnak; a mit ugy tehetünk legméltóbban, ha emléket felujtva, azon nemes elhatározást érleljük meg szívünkben, hogy szerény tehetségünk összegét feláldozzuk a haladás Eötvös által meggyújtott fáklyalángjának táplálásához.

Nekem jutott a megtisztelő feladat, hogy ez alkalommal előttem, kedves tanítványaim, az ünnepelt nagy férfi emléket felujtjam. Megkísértem ezt, nem száraz életrajzi adatok felsorolásával, a minek szerintem itt és ezuttal nincs is helye, hanem egy pár általános vonással a nagy férfi nem hosszú, de nagyszerű alkotásokban gazdag életéből. Teszem pedig ezt azért, hogy az életék állítandó nemes példából tanuljatok kötelességérzetet, munkaszeretetet, szorgalmat és — a mit első sorban kellett volna említenem — önzetlen hazafiságot.

Vásáros-Náményi báró Eötvös József 1813. szeptember 3-án született Budán és meghalt 1871 február 2-án ugyanott; tehát alig 57 évet élt; de ez aránylag rövid élet elegendő volt arra, hogy Eötvös a haza legjelesebb férfainak sorába emelkedjék. Egy vezérszínre volt, azt követte mindig tántoríthatatlan pályafutása alatt, s e vezérszínre: a hazaszeretet. Életrajzában megvan írva, mily sokoldalú és mily áldásos volt az ő működése. Akár mint államférfit és szónokot, akár mint bölcsészt, akár mint regényíró és költőt tekintjük őt, egyaránt jeles volt ő és jóval kimagaslott kortársai közül. Mint államférfi és szónok, kitűnt az országgyűléseken nagyszabású remek beszédekkel; mint bölcsész és író, világhírű regényeivel és egyéb dolgozataival; mint költő, hazaszeretettől áthatott gyönyörű költeményeivel, melyek közül egy párt ma is lesz alkalmunk meghallgatni. Mindazon által minket a legközelebről érdekel az a szereplése, melyet mint államférfi, mint közoktatási miniszter, a hazai népnevelés-ügy rendezése, fejlesztése és a népoktatási törvény megalkotása körül végzett. És ha tekintjük, miszerint megvan írva, hogy elvész az a nép, a mely tudomány nélkül való, Eötvös kétségkívül ezzel szerzett legnagyobb érdemet, ezzel teljesített legnagyobb szolgálatot hazájának és nemzetének.

Azonban Eötvösnek, a bölcs államférfinak és a nemzet nagy nevelőjének méltatása, az ő szótágazó munkássága fölötti bírálat kimondása nem a mi dolgunk. Megtette ezt a tudományos világ, meg az idők folyása. A mi tisztünk, a mi feladatunk, hogy ez ünnepélyes órában dicsőítsük hazánk bölcs fiának emlékeztet, s az ő fényes példája által buzdítva s abból lelkesedést merítve, elhatározzuk magunkban: tőlünk telhető ügyekezettel hozzá járulni az ő magaslatos eszméinek megvalósításához.

Nem kísértem meg tehát részletezni a nagy férfi halhatatlan érdemeit; de nem is szorul ő senkinek a magasztalására, neve mindig ott fog ragyogni a nagy férfiak első sorában, s messze túl fogja élni a nemzedéket, mely őt látta, a századot, mely szülte.

Eötvösnek — ugymond egyik életrajza — kora ifjúságától fogva haláláig csak egy volt az óhaja, törekvése, reménye: szabadság és műveltség által nagygyá és boldoggá tenni a hazát!

És mily kegyetlen volt hozzá a végzet! Midőn megvalósulni kezdetek azon magasztos eszmények, melyekért költészet varázshatalmával, szónoklata legyőzhetlen erejével, s egész élte szakadatlan és emésztő munkálkodásával küzdött, fáradozott; midőn az annyi gondnal és szeretettel elvetett mag kihajtott és virágzásnak indult és a magvető szívét örömmel tölthette volna el, éppen akkor ragadta őt ki a halál nagyszerű és áldásdus működése köréből.

Tizennégy év folyt le azóta a mulandóság tengerébe; és mi tanúi vagyunk annak, hogy habár a nagy férfinak tetemei eddig elporlódtak is, eszméi élnek és kezdenek győzedelmeskedni. Adja is az ég, hogy báró Eötvös Józsefnek „Végrendeletében” kifejezett ezen óhajta:

„... Ha fennmarad nevem,
Eszméim győzedelme
Legyen emlékelem!...”

teljesüljön édes hazánk boldogságára, a népnevelés felvirágzására és Lőrő Eötvös Józsefnek örök dicsőségére.

A hársfák alatt.

Börne: Goetheről és Schillerről.

(Börne naplójából fordítva. *)

Mindig csodálkoztam azon, hogy legnagyobb két költőnk — Schillernél és Goethenél — az élezc teljesen hiányzik; gondoltam azonban: a szellem nemes büszkeségének tudatában óvakodnak bizalommal viseltetni az élezc iránt, mely népies származású, valahol csak nyilvánosan jelennek meg. Magánkörben azonban, ha senki sem kíséri figyelemmel, élecesek is lehetnek. A mint azonban egymással folytatott levelezéseiket olvastam, úgy találtam, a színpalak mögött ép oly kevésbé tulajdonuk az élezc, mint a nyilvánosság terén.

Egykor így nyilatkozott Schiller Fichterről: „A világ neki csak egy labda, melyet az én eldobott, mely az értelemmel megakadt.” Az ember csak csodálja, bámulja; az élezc iránti ezen hajlandósága azonban kötetekre terjedő műveiben soha többé nem ismétlődik. Az élezc hiánya Goethenél és Schillernél akkor lép legszembetűnőbben előtérbe, midőn meghitt, bizalmas közleményekben embereket, írkat és könyveket ítélet alá vesznek. A tűz ég, de világít is. Kritika élezc nélkül, izzó tűz — láng nélkül. Dicséretnek nincs szüksége élezcra; a kritikának szüksége van rá; az élezc enyhébbé teszi a különben szigorú bírálatot egy mesterművé egészíti ki. E nélkül a kritika közönséges és bozantó.

Nem tudom, az aesthetika szabályai mire méltatják az élezcet, hanem e nélkül, legyen valaki bármily nagy költő, az emberiségre hatni nem képes. A kortársakat megindíthatja, de velők együtt el is vesz. A ki élezczeni nem tud, annak nincsen szíve embertársai szenvedéseit kitalálni, nincsen bátorsága ezekért küzdeni. Ez az az erő, melylyel a szegény a gazdag szívére hat, melylyel a kicsiny a nagyot legyőzi. Ez a csáklya, mely az ellen hajóját magához ragadja s erősen tartja. Ez a jog és hit rettenthetetlen ügyvédje, mely látja Istent, hol még senki más nem sejt. Az élezc a demokratikus hatalom a szellem birodalmában; a néphatalom, mely, mint egy király, mondja: nem akarom!

Az értelem kenyér, mely jóllaktat; az élezc fűszer, mely étvágyat csinál. Az értelem kifárad a használat által, az élezc megtartja erejét örökre.

Goethe és Schiller oly értelmes tanai nem használnak többet; a tudomány tovább haladt s új ismeret új szabályokat követel. Lessing és Voltaire is tanítottak; művészet és saját koruk tanultak tőlük; de az ők tanaik örök idejük. Ők harcoltak az élezc fegyverével, mely pedig minden csatában szükséges. A történelem beszél nagy emberekről, kik a jelen tárgymutatói. Ilyen Goethe és Schiller. Beszél azonban másokról, kik a jövő tartalómjegyzékei. Ilyen Voltaire és Lessing.

Goethe és Schiller felismerték-e a nép jogát, melyhez tartoztak? Kevésbé, mint bárki. Ezt ők nem szerették, megvetették, a néptől semmit sem tettek. Hanem a nép olyan, mint a gyermek; tanítani kell, szabad szidni, büntetni; igen, de csak látszani kell szigorúnak; a harag az ajkakon maradjon, szeretet legyen a szívből!

Schiller és Goethe élőkelő emberek társaságában éltek, és pedig Schiller szigorú arisztokrata volt, mint Goethe. Ez az élőkelő, hatalmas, gazdag polgári családdal tartott. A csöcselék száma nagy; jogtalan is követheti valaki lépteit s észrevétel nélkül sorai közé vegyitheti magát, s ha észre veszik is, megtürik gyakran. Schiller pedig

*) Börne Lajos született 1878-ban a Majna melletti Frankfurtnál zsidó szülöktől. Medicinát s cameraliát tanult s államszolgálatot viselt, hanem később szabad gondolkodása miatt elmozdított. Kitűnő publicista volt s később a lutheránus vallásra tért át. Szabad gondolkodása e néhány sorból is ki fog tűnni. Ford.

dőszölt az emberiség nemeseivel egy kis asztalkánál s a hivatlan vendégeket haragosan dobta ki.

Ha Isten mennyköveket hajgál s alá hangzik a dörgés az emberekhez: megfélemlít a nemes szív, jajgat és imádkozik, és a ki aggodízik, hallgat az, néma s csak imádkozik. A kába azonban nem dugja be füleit, beszél, de — nem imádkozik.

Schiller a francia revolutio legmelegebb napjai alatt írja: „Különösen tiltassék be minden folyóirat, mely államvallásra és politikai szerkezetre vonatkozik.“ Így beszél ma is minden léha journalist, ki, hogy az olvasók kedvét új lapja számára megnyerje, biztosítja, hogy a legjobb novellákat, szini tudósításokat közlendi, nem hódolva hitvány megszokásnak, hittel és nyílt őszinteséggel.

Schiller nemes volt, de nem nemesebb, mint népe. Így beszélt Goethe is. Azért küldötte az ég a szomjuhozó emberiség számára költőit, hogy ők iganak, ők a királynéval, s mi pedig — a bor szemünk előtt, melyet velünk megosztani nem akarnak — még inkább epedjünk?

Goethe és Schiller leveleit végig olvastam; nem tettem volna fel magamról. Talán ugy használt egészségemnek, mint a vizkura. Hogy állhatatos életrendemen boszut álljak, a műbírálat szerét próbálom ejteni ezen levelezéseket illetőleg. Nagy örömeimre szolgál.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

— A csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság igazgatóságának utóbbi határozata folytán a pénztár minden kedden, csütörtökön és szombaton — a vásár- és ünnepnapok kivételével — egész nap nyitva tartatik.

— A kézdívásárhely-kantai róm. kath. egyház folyó hó 14-én a tanásház disztermében a toronyóra kijavítási alapja gyarapítására ifj. Jakab Istvánné szül. Zakariás Vilma özvegye védnöksége mellett zártkörű táncvigalmat rendez. — Rendező bizottság: Welreiter György, e. főgondnok, r.-biz. elnök, Bartha Ignác, Booskor Mihály, Borcsa Miklós, Császár Lukács, Császár Dávid, ifj. Dávid István, Dávid Gyula, Dávid János, Dobál Lajos, Erdélyi Károly, Fejér Antal, Fejér János, Hosszu Béla, Jakabos Ágoston, Kovács József, Mihály József, Molnár Ferencz, Novák Sándor, Tamás Márczel, Vajna Károly, Welreiter János. — Belépti díj: személyenkint 1 frt, családjegy 3 frt. Kezdeté 8 órakor.

— A gyergyószentmiklósi kaszinó pénztára javára Gyergyó-Szentmiklóson Laurenczi János ur nagytermében hushagyó-vasárnap, azaz 1885. február 15-én zártkörű táncestet rendez. A rendező bizottság a következő tagokból áll: Lázár Menyhért elnök, Juhász Károly titkár, Kopacz János pénztárnok, Péter Lajos ellenőr-gazda, Bocsanóczy János, Csiky Dénes, Eránosz Bogdán, Frunkucz Antal, Imre Dénes, Jakab József, Kopacz Lukács, Kunecz Kornél, Lázár Gyula, Lázár Lajos, Orel Dezső, Puskás Lajos, ifj. Tiltscher Ede, Urmánczi Vertán. Kezdeté esti 8 órakor. Belépőjegy ára: személyenkint 1 frt.

— A csikszépvízi „Olvasó-kör“, könyvtára javára, 1885. évi február hó 15-én a Száva-féle teremben zártkörű táncestet rendez. Bálbizottság: Mihály Ferencz elnök, Fejér István alelnök, Scharp Henrik titkár, Dániel József pénztárnok, Dájbukát Zakariás, ifj. Dájbukát Antal, Fejér Sándor, Pototzky Gyula, Sántha János, Zakariás Lukács, Zachariás Antal, Zachariás Jakab, Zakariás József, Dájbukát Antal, Dájbukát István, Fejér Jakab, ifj. Zakariás Antal, Szébenyi Péter, Száva Kristóf. Belépti díj: személyenkint 1 frt, családjegy 3 frt.

— A gyergyószentmiklósi „Kaszinó“ évi rendes közgyűlést mult hó 27-én tartván meg, megválasztottak: elnökké Lázár Menyhért, titkárrá Juhász Károly, pénztárnokká Kopacz János, ellenőr-gazdának Péter Lajos, könyvtárnokká Laurenczi János, választmányi tagokká: Lázár Gyula, Giacomuzzi Baptist, Csiky Dénes, Benedek György, Ferenczy György, Kunecz Kornél, Ferenczy

Károly, Kopacz Lukács, Lázár Zakariás, Orel Máté, Kedves Tamás, Eránosz Bogdán.

— Kőrmagyar. Több felől vett felhívás folytán kérjük a tánczkezdő közönséget, miszerint azok, kik a kőrmagyart megtanulni kívánják, értekezzenek Neufeld Béla tánczantitálval Csik-Szeredában, ki 4 óra alatt szép társas tánczunkat betanítani ígérte.

— Vettük a „Gondzó“ 20. számát, a következő változatos tartalommal: „Az új főispán“ regény Tolnai Lajostól; „Rózsaszirmok“ költemény Vészi Ödöntől; „A végzet“ regény Margitay Dezsőtől; „Egy rút leány története“ tündérválték Balázs Sándortól (vége); „Székely támad, székely bánja“ történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „A gyöngyvirág“ elbeszélés Léway Sándortól; „A gránátköves asszony“ Maritt E. legújabb regénye, fordította Mártoffy Frigyes; Ezeket követi a boríték érdekes tartalma, u. m. A magyar gazdasszony, vegyesek, talányok, talányfejtők és szerkesztői posta. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitűnő lapra melyből a kiadó mindenkinek szolgálatát mutatványsszámmal ingyen és bérmentve, ki e végte hozzá fordul.

KÖZGAZDASÁG.

A gazdák személyes hitele.

A budapesti gazdakör folyó év jan. 22-én megtartott ülésében dr. Gaál Jenő, mint a kör bankbizottságának előadója, indokolta a bankkérdésben kiküldött bizottság határozati javaslatát, melyben ki van mondva az, hogy a mai viszonyok a gazdákak számított, üzletszerűbb eljárásra utalván, kívánatos, hogy a kormány a legközelebb meginduló banktárgyalások folyamán eszközölné ki:

a) hogy a gazdák kedvezőtlenebb bánásmódban ne részesítenek a bank által, mint az üzletekben, b) ne kívánassék, hogy a gazdák váltóin is az egyik aláíró mindenestre bejegyzett czég legyen, c) hogy a személyes hitel mérvének megállapításánál a gazda saját forgó tőkéjére legyen első sorban tekintet.

Szólo behatón vizsgálja, hogy vajjon amaz ellenvetések, melyekkel a bankbizottság javaslata találkozik, mennyiben alaposak. Felhozzák ugyanis ellene, hogy nem a jegybank feladata a gazdák személyes hiteligenyeit kielégíteni, mert akkor a kereskedelem és ipar támogatására nem lenne elég jegykészlete, hogy a gazdák váltóinak üzleti minőségét ellenőrizni nagyon bajos, hogy a gazda a rövid lejáratu hitelt nem igen használhatja, már pedig a jegybank váltóra csak rövid lejáratu hitelezhet. Mindezeknél fogva helyesebb az ellenvéleményük nézete szerint, ha a gazda, a mennyiben személyes hitelét mégis igénybe akarja venni, oly bankokhoz fordul, melyek prolongálnak neki és a melyek a jegybank által napra kívánt fizetést teljesíteni képesek. Nem akarja tagadni, hogy ez ellenvetéseknek, különösen ha a gazdák merev követelésekkel lépnek fel, van nyomatékuk, de ha ama követelmények a jegybank kezelésének lényeges feltételeihez alkalmaztatnak, nem látja be, hogy kellő óvatosság mellett a jegybank is miért ne részesíthetné a mezőgazdák személyes hiteligenyeit is kissé több figyelemben, mint eddig. Bármennyire méltányolja is a jegybank kezelésében az elvekhez való ragaszkodást, a túlzott formalizmuszt annál sem tartja nagy szerencsének. Azt sem ismeri el, hogy a gazda személyes hitelének ne lenne oly fontossága, mely megengedi, hogy kielégítése a jegybanktól is követeltessék.

A gazdák egy része kétségtől visszavált a személyes, mint minden hitellel, de ez nem ok arra, hogy a kinek valóban szüksége van rá, és a ki valóban haszonnal is tud vele élni, az is kizáratik jótéteményeiből. A különbség a gazdáknak nyújtandó közvetlen hitelezés esetén csak az lenne, hogy a hitel ezeknek 2 százalékkal, esetleg többel is olcsóbb lenne. Ebben megvan a válasz arra is, hogy a gazdák váltóinak üzleti minőségét ellenőrizni bajos, de különben is a gazdák nem szokták a világot oly meglepetésekben részesíteni, mert ezt nem tehetik, mint más üzletekben. Igaz, hogy három hónap alatt csak kevés gazda tudná a kölcsönvett összeget reprodukálni, de, mint

szólo részletesen kifejti, abban semmi baj nem rejlik a bunkra nézve, ha egy bizonyos, lehetőleg a gazdák ebbeli szükségének megfelelő összeg erejéig, hosszabb lejáratu váltóra hitelezne a gazdáknak. A titkos utasítások után mindig kezeiben van a gyeplő, addig megy a bank, a meddig akar. Ama tanács, hogy a gazdák más bankok után vegyék igénybe a bank hitelét, nem új, de annál — drágább. Az ez után kifejtett vitát dr. Csillag Gyula nyitotta meg, a ki a bizottság kiindulási pontját helyesli ugyan, de kiemeli azt a különbséget, hogy az üzleti hitel véve alapul, nagy eltérés van kereskedelmi és a mezőgazdasági produkció közt. Az üzleti hitel tere a mezőgazdaságban korlátoltabb, mint a kereskedelemben. A kereskedő összes készletét hitel útján szerezheti be s ha áruát eladja, a nyereségen kívül viszszeri azt az összeget is, a melyért a nyers anyagot beszerezte. Ellenben, ha a földbirtokos a produkcióra hitelt vesz fel: e hitelt egyes egyedül a birtok jövedelméből fizetheti vissza. A földbirtokos fizetési képessége tehát a gazdaság jövedelmétől függ. Ezért ama javaslatot, hogy az üzleti hitel mérvének megállapításánál a forgó tőke vétessék elvül, nem fogadja el és indítványozza, hogy a nyújtandó személyes hitel mérvének megállapításánál a gazdaság jövedelmessége által feltételezett fizetési képesség ismertessék el. A biztosítéki jelző megnevezését czél-szerűnek véli, mert ennek rendeltetése az, hogy a földbirtokos, a ki valamely pénzintézettel váltóelfogadási viszonyban áll, az által, hogy birtokára bizonyos maximális összeg erejéig bekebelezési jogot ad a pénzintézethez, azt éri el, hogy a bekebelezett összeg erejéig állandó hitelt élvez a nélkül, hogy minden egyes esetben újabb bekebelezésre kellene szert tenni.

Gr. Károlyi Sándor azt, a mit Csillag a jelzőlogilag biztosított váltóhitelre nézve felhozott, a munkálat keretében felveendőnek tartja, s hangsúlyozza, hogy a bizottság arra fektette a főszűrt, hogy a gazdasági iparizsria a hitelnyújtás alkalmával figyelemben részesítenek. Egyébiránt a dolgot szelleméből kivehető, hogy a személyes hitelképességet nem kívánta figyelmen kívül hagyni.

Lónyay Gábor stílusos észrevételei után Szokolay Gyula azt véli, hogy ha akkor, midőn a birtokosok személyes hiteligenyeinek kielégítéséről van szó, ennek alapjául a birtok jövedelmessége vétetik, birtokos a személyes hitel a jelzőlogi hitellel hozza kapcsolatba, mert ez által mód nyújtatik az osztrák-magyar banknak arra, hogy ott is jelzőlogi biztosítékot keressen, a hol személyes hitel kielégítéséről van szó.

Dessewffy Aurél gr. pártoló felszólalása után, gróf Károlyi Sándor amaz okból, mert a gazdának nem csak személyes, hanem reális hiteléről is kell a gazdakörben beszélni, a reális hitel megkönnyítése végett oly intézkedéseket tart megnevezendőknak, melyek lehetővé teszik, hogy a hitelt kereső gazda jelzőlogi kérvényét ugy a bpesti főintézetnél, mint a magyar főkönyvbe beadhassa s az eredményt megtudhassa.

Dr. Gaál Jenő újabb felszólalása után az elnök köszönetének kifejezése mellett kijelenti, hogy az ügyet az igazgatósághoz teszi át.

Szerkesztői izenet.

Lidérczény, Gy.-Szt.-Miklós. Köszönjük! Jövőre kérjük a papírlapnak csak egyik oldalát beírni és két újjal margót hagyni.

A két utóbbi, azt hisszük, megvan, kérjük tehát az első teljesíteni. Rövid időn levéiben többet. Üdvözlét.

Felolós szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos: Szabó Albert.

Hirdetmény.

Kézdí-Vásárhelyt a piacz-soron id. Jancsó István épületes laktelke, melyben jelenleg Politzer Leopold aranyműves lakik, az 1885-ik év április

hó 24-ik napjától kezdődőleg egy vagy több évre haszonbérbe kiadandó.

Értekezhetni id. Jancsó István vagy fia Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyt.

2—3

A Pain-Expeller!

Tizenöt év alatt ezen rég bevált háziszserrel csusz, köszvény, stb.-nélélrt szerencsés gyógyszeredmények kezesskednek arról, hogy egy beteg sem fogja megbánni, ha eme figyelmeztetés által egy kísérlet tételére biratott. A legtöbb családnál már készletben tartatik a valódi horgony Pain-Expeller. Ara ezen szigoruan szolid eredeti készítménynek igen mérsékelt, ugyanis palacszkonkint 40 és 70 kr nagyság szerint, s a legtöbb gyógyszerárban készletben van. Hamisítvány kikerülése végett, tessék a gyárijegyre „horgony“-ra figyelni. Richter F. Ad. és társa. Bécs. — Főraktár Prágában az „arany oroszán“ gyógyszerárban Niklasplatz 7. (3—6)

Bor-árjegyzék

Kölönte Mózes bor-raktárából (városházi pincze)

Kézdí-Vásárhelyt.

	Árak literenként.
1884. évi ujbör	24.
1883. „ gyenge asztali bor	22.
1882. „ nagyon jó czelnai	32.
1879. „ kitűnő ó-bor	44.
„ som	60.
„ rizling	70.
„ finom vegyes czelnai	70.
„ igen finom törökhegyi	70.
„ ruszti asszabor	120.
„ budai sashegyi prima	80.
1884. „ ráczürmös, Iza bella	40.

Üzlethelyiség (városházi pincze) nyitva van mindennap d. e. 11 órától d. u. 1 óráig, azontul kívánatra bármely időszakban.

50 literen felüli kivitelnél a fogyasztási adó leszámitatik.

Kézdí-Vásárhelyt, 1885. február 4.

Teljes tisztelettel

2—3 Kölönte Mózes.

Hirdetés!!!

Alantírott van szerencsém becses tudomására hozni a nagyérdemű közönségnek, miszerint a nem régen megnyitott és jól berendezett „Czárán Edéné“-féle fiók-üzletet átvetttem és a benne találtató összes áru-készletet

vételáron alól kiárusítom,

mely áru-készlet a következőkből áll, ugymint: mindennemű fűszer, festék, anyag, olajneműek, norinbergi diszmű, üveg, porcellán, lisztek, borok, hordóslag és bouteillákban, pezsgők, több fajta liqueurök, sajt és burdu turók, vasmű, ércz és pléh-edények, ertya csinos futók, plattenek, szappan, gyertya és még igen sok más csinos tárgyakból.

A nagyérdemű közönség szives látogatását meggyőződés végett is kéri tisztelettel

Fejér József,

üzlettulajdonos.

3—4

Sz. 4573—1884.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdí-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Csizsár Imre k.-vásárhelyi lakos végrehajtának ifj. Dénes Márton s neje Bartos Zsuzsa ikafalvi lakos végrehajtást szenvedett elleni 66 frt tőkekövet.

lés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő Ikfalva községben fekvő, az ikfalvi 38. sz. tjkvben 260. 278. 279. hr. sz. 34 frt 50 kr, 1192. hr. sz. 7 frt, 1195. hr. sz. 7 frt, 2613. hr. sz. 43 frt 50 kr, 2905. hr. sz. 13 frt, a 253. sz. tjkvben 660, 661. hr. sz. 18 frt, 1081. hr. sz. 36 frt, 1174. hr. sz. 17 frt 50 kr, 1186. 1187. hr. sz. 13 frt, 1250. hr. sz. 50 frt, 1288. hr. sz. 62 frt 50 kr, 1821. hr. sz. 25 frt, 2870. hr. sz. 13 frt, az 509. sz. tjkvben 1086. hr. sz. 38 frt és 1929. hr. sz. 33 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi április hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Ikfalva községben, a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenkint készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság üléséből 1884. évi november hó 12-ik napján.

Sz. 5393. tkvi.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kovács Zsigmond alcsernátóni lakos végrehajtónak Nánási Róbert alcsernátóni lakos végrehajtást szenvedett elleni 250 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Alcsernátón községben fekvő, az alcsernátóni 408. sz. tjkvben 979. 979.

979. 980. 981. hr. sz. 13 frt 50 kr, 2037. hr. sz. 114 frt, 2617. hr. sz. 80 frt 50 kr, 2731. hr. sz. 39 frt, 3679. hr. sz. 78 frt, 2830, 2831. hr. sz. 15 frt 50 kr, 4254. hr. sz. 82 frt, 4809. 4810. 4811. 4812. hr. sz. 111 frt 50 kr, 5704. 5705. hr. sz. 108 frt, 6802. hr. sz. 127 frt, 7057. hr. sz. 13 frt, 1821. hr. sz. 10 frt 50 kr és a 3429. 3430. hr. sz. 73 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi április hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Alcsernátón községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint vagy készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1884. november 19-én tartott üléséből.

Sz. 4667. tkvi.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Pünköszt Albertné beregszászi lakos végrehajtónak Török Ferencz s neje Kovács Anna és Kovács Judit k.-vásárhelyi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránt a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, K.-Vásárhely-kantai 1054. sz. tjkvben 2613. hr. sz. 12 frt, 3272. hr. sz. 69 frt, az 519. sz. tjkvben 959. 960. és 965. hr. sz. 17 frt, 1562. hr. sz. 100 frt, 1564. hr. sz. 3 frt, 1565. hr. sz. 200

frt és a 2835. hr. sz. 14 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi április hó 1-ső napján d. e. 9 órakor a kebli telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1884. november 12-én tartott üléséből.

Sz. 5346—1884.
tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Popovics Gyula, k.-vásárhelyi lakos végrehajtónak Csüdör Menyhértné sz. Antal Rózália k-szentléleki lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 60 frt tőkekövetelés és járulékaik iránt a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Szárazpatak községben fekvő, a szárazpataki 141. sz. tjkvben 337. 338. 339. hr. sz. 85 frt, 473. hr. sz. 6 frt, 506. hr. sz. 24 frt, 626. hr. sz. 65 frt, 1330. hr. sz. 8 frt, 1334. 1335. hr. sz. 14 frt, 1462. hr. sz. 24 frt, 1547. hr. sz. 30 frt, 1793. hr. sz. 44 frt, 2410. hr. sz. 10 frt, 2472. hr. sz. 3 frt, 2591. hr. sz. 7 frt, 2695. hr. sz. 1 frt, 3000. hr. sz. 4 frt és 3055. hr. sz. 8 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebbi ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi

márczius hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Szárazpatak községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenkint készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság üléséből, 1884. évi november hó 12-ik napján.

Sz. 2317—1884.
tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-szt-miklósi kir. járásbíró-ság, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy gyergyószentmiklósi Kája Demeter végrehajtónak gyergyószentmiklósi Nádas János hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iránt, Bubesku Nikoláj csatlakozott végrehajtónak pedig 100 frt követelése s jár. iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő, Gyergyó-Szent-Miklós községben fekvő, a gyergyószentmiklósi 266. sz. tjkvben A + 821-től 829. hr. sz. alatt felvett ingatlan hasonfelére az árverést 513 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi április hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak 10 százalékát, vagyis 51 frt 3 krt készpénzben a kikiáltó kezéhez lefizetni.

Kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság, Gyergyó-Szent-Miklóson 1884. december 5-én.

„Szerencsi-féle család kávé“

a kedvenc italunk felülmúlhatlan pótolmánya, rövid idő alatt számos barátot és barátnőt szerzett. Ezen eredmény különben is természetes, a meny-nyiben a kávé nemesak olcsóbb, hanem zamatosabb, táplálékonyabb és egészségesebb is lesz, ha három kanál valódi szemes kávéhoz egy kanálnyi

„Szerencsi-féle család kávé“

véteik.

Igen tisztelt asszonyág!

Sziveskedjék fenti állítás alaposágáról meggyőződést szerezni és a

„Szerencsi-féle család kávé“-val

kísérletet tenni.

Néhányszori használatba vétele után azon meggyőződésre fog jutni hogy a legjobb kávépótlék a

„Szerencsi-féle család kávé“

mely a legtöbb fűszerüzletekben és pedig faládácskákban 10, 15, 20 kr-ja-val, csomagokban 3, 4, 5 kr-jaival kapható.

14—15

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltenek.

SÉTA-, MENYASSZONYI- és BÁLI-RUHÁK
(TOILETTEK)

a legújabb divat szerint,

gyorsan és mérsékelt áron készülnek 45—50

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT-TERMÜKBEN. — BRASSÓ (főter).

Ugyanott nagy készletben lévő kész esőköpenyek, kabátok és télifelsők, ré-szint megrendelhetők, mivel köpeny- és kabát-posztók (sima és ottomán), Peluchok, Chenillia, Toll- és Skongs-diszek nagy készletben vannak; ugy-szintén Selyem. Satin-merveilleusok és faillek, Selyem és Pamut, Bársony sima és brocat ruhakelmék, Beige (Changeant) francia Chachemirok, női posztók és flanellek fekete és minden színben, továbbá karmantyuk (muff), posztó-kalapok és minden disztő és pipere-czikkék

kivételes olcsó áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.